

Příběhy našich
sousedů

ŽIVOTOPIS

Brigádní generál Ing. Vladimír Trněný

Mikeska

ZŠ KVĚTNOVÉHO VÍTĚZSTVÍ

1554

Dětství a studium

Vladimír Trněný se narodil 27. července 1957 v Olomouci do vojenské rodiny. Základní školu absolvoval na třech různých místech - v Olomouci, v Lipově u Šluknova, v Bruntále a znovu v Olomouci, protože jeho otec byl voják a vždy ho převeleli někam jinam. Po maturitě na Vojenském gymnáziu Jana Žižky z Trocnova v Opavě v roce 1976 vystudoval Vysokou školu pozemního vojska generála Ludvíka Svobody ve Vyškově (obor velitelský průzkumný).

Vojenská kariéra

Po promoci v roce 1980 působil u výsadkových a průzkumných jednotek jako velitel skupiny hloubkového průzkumu, velitel roty hloubkového průzkumu a náčelník výsadkové a padákové přípravy. Tato náročná služba vyžaduje nejen skvělou fyzickou zdatnost a psychickou odolnost, ale také rozhodnost, schopnost improvizace a rychlého řešení problémů.

V letech 1987–1990 absolvoval v Brně postgraduální studium (obor velitelsko-štábní zpravodajský) na tamní Vojenské akademii, a poté se stal zástupcem velitele praporu mírových sil rychlého nasazení OSN v Českém Krumlově, kde se připravovali v náročném výcviku první dobrovolníci pro nasazení v zahraničí. Zprvu byla příprava orientována na exotickou Kambodžu, ale nakonec byl československý prapor nasazen ve válkou rozvrácené Jugoslávii.

Mise

Vladimír Trněný se tak v roce 1992 zúčastnil mise UNPROFOR v Jugoslávii, kam dorazil již v březnu jako velitel průzkumné rekognoskační skupiny. Na misi do Jugoslávie ho povolali dva dny před odjezdem, takže měl jen den na sbalení. Skupina měla za úkol zmapovat zaminované území. Panu generálovi se to málem stalo osudným, protože zastavil autem pár centimetrů od protitankové miny a jednou se procházel po minovém poli a nevěděl o tom.

Po sedmi měsících služby ve funkci zástupce velitele praporu na horké půdě na území bývalé Jugoslávie se vrátil do Českého Krumlova jako velitel výcvikové základny mírových sil. Na přelomu let 1993–1994 strávil na území Chorvatska opět dalších šest měsíců jako zástupce velitele českého praporu v misi UNPROFOR.

Pan generál se také zná z pobytu v Jugoslávii celkem dobře s panem prezidentem Petrem Pavlem, ale už se s ním nevidá, protože na to pan prezident nemá čas.

Další funkce

V letech 1994–1996 opět působil v Českém Krumlově ve funkci zástupce velitele a velitele výcvikové základny mírových sil. Poté se stal velitelem 6. mechanizované brigády, náčelníkem mobilizační a plánovací sekce velitelství sil územní obrany (1997–2000 v té době také absolvoval operační kurz Generálního štábu na Vojenské akademii v Brně) a náčelníkem operačního odboru operační sekce Generálního štábu (2000–2002).

V letech 2002–2004 pracoval jako zástupce náčelníka Vojenské zpravodajské služby (respektive Vojenského zpravodajství) a od 1. ledna 2005 jako ředitel zabezpečení zpravodajské činnosti ministerstva obrany. V této funkci byl 28. října 2005 prezidentem republiky Václavem Havlem jmenován do hodnosti brigádního generála.

Závěr své aktivní vojenské služby strávil v letech 2009–2014 ve funkci vojenského přidělence České republiky v Moskvě. V této funkci se mimo jiné významně zasloužil o obnovu památníků a hrobů čs. legionářů.

Současnost

Jeho služba byla v roce 2018 oceněna udělením Kříže obrany státu. Poté v 55 letech odešel do důchodu. Odešel tak brzo, protože měl odsloužené roky v první kategorii a pohyboval se ve funkcích, kde byl dvojnásobný zápočet let kvůli rizikovosti. Poté čtyři roky dělal ředitele jednoho z největších hotelových komplexů ve Špindlerově mlýně. Nyní pracuje pro Vojenský historický ústav se zaměřením na vojenské mírové operace.

Má ženu a dvě děti. Jezdí na kole, chodí do fitka a plavat.

Zdroje: Vojenský historický ústav Praha, Vladimír Trněný, webové stránky: <https://www.vhu.cz/vladimir-trneny/>

